

stolenes Afgørelse. Den, som vilde prøve paa det, vil saa sikkert som noget faa en Dom over sig, og jeg haaber tillige, at han vilde faa en meget stor Mulkt for unødigt Trætte.

Men jeg forstod heller ikke den højtærede Minister saaledes, at det var hans Mening at betvivle dette, der for mig er saa klart som noget. Dermed er det ikke sagt, at der ikke kan komme Spørgsmaal frem med Hensyn til Modregninger, som maaske ville være noget vanskelige, blandt andet det, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) nævnede, nemlig at en Debitor vil gøre Modregning ikke overfor de Renter, han skal betale, men overfor Kapitalen, altsaa en Mand, der skylder Penge til Kassen, fordi han har taget en Prioritet i sin Ejendom. Naar han f. Eks. skylder 10,000 Kr. og har 2,000 Kr. indstaaende i Sparekassen, er det, saa vidt jeg forstaar det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), Spørgsmaalet, om han kan sige: Jeg skylder 10,000, men har 2,000 til gode, kvitterer da de 2,000, saa blive de 8,000 tilbage. Jeg skal indrømme, at der kan være nogen Tvivl om det Spørgsmaal, jeg tror ikke, han kan gøre det. Han kunde gøre det, naar han udbetalte hele Kapitalen. De 2,000 kunde da kvitteres saa sikkert som noget, men jeg tror ikke, han kan fremtvinge en delvis Afbetaling. Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde gøre.

Ole Hansen: Jeg skal tillade mig at rette en Tak til den højtærede Indenrigsminister for hans velvillige Udtalelser angaaende Sparekassens Genrejsning, men i øvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa at omtale dette Spørgsmaal, da det ikke ligger for til Forhandling her. Der er egentlig kun eet Spørgsmaal, der har givet Anledning til forskellige Opfattelser, det, jeg ogsaa berørte i min Indledning, nemlig Spørgsmaalet om Kontrakrav paa Sparekassen, altsaa Spørgsmaalet om, hvorvidt en Mand, der er Skyldner til Sparekassen, kan, naar han ogsaa er Kreditor i den, forlange at faa sine Renter og Afdrag afskrevne paa sin Kontrabog. Nu er jeg ikke kendt med de juridiske Former, ingenlunde, men jeg kan ikke indse rettere end, at det har han ikke Ret til, idet det nemlig i § 3, 3die Stykke, hedder, at Udbetalinger kun maa ske til saadanne Haandpanthavere, som der nævnes. Deraf maa følge, at en almindelig Indskyder i Sparekassen ikke kan komme og forlange Udbetaling paa sin Kontrabog — for det er

jo det, han gør —, naar han vil betale Renter med det, han har til gode. Saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, gik ogsaa hans Udtalelser ud derpaa. For øvrigt antager jeg, at det ikke skal give Anledning til mange Stridsspørgsmaal i den kommende Termin.

Saa fremdrog det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) Spørgsmaalet om, hvorvidt vi kunde lade Debitorerne være fri for at betale Renter og Afdrag til Terminen. Det kunne vi efter min Mening ikke, vi maa nemlig drage Omsorg for ikke at forringe Sparernes Stilling, ikke at forringe deres Tilgodehavende eller det, de kunne vente at faa i Sparekassen. Hvis vi lade Folk blive fri for at betale Renter og Afdrag, vil det sige det samme som, at Sparernes Pant bliver forringet. Hvis en Mand nemlig skylder 10,000 Kr. og skal betale 500 Kr. i Afdrag og 200 Kr. i Renter, og man fritager ham derfor, vil han fremtidig komme til at skyldte 10,200 Kr. Hans Gæld er altsaa bleven større, men Sikkerheden er ingenlunde bleven større, jeg kan altsaa ikke se rettere end, at det er en Forringelse af Sparernes Stilling, og saa vidt jeg forstod Forhandlingerne i det andet Ting, var det ogsaa den Opfattelse, der gjorde sig stærkt gældende der.

Jeg har dernæst en enkelt Bemærkning at gøre til det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), den skal blive meget kort, eftersom den højtærede Minister har udtalt sig angaaende de Anker, det ærede Medlem fremkom med. Det ærede Medlem beklager sig over, at Tiden gik, uden at der blev gennemført en Ordning af de her omtalte Forhold. Jeg skal dertil sige, at selvfølgelig var det ønskeligt at faa en Ordning saa hurtigt som muligt, men man maa ikke overse de store Vanskeligheder, der ere forbundne dermed. Naar det ærede Medlem vilde gøre gældende, at for hver Dag, der gik, røg der en Tillidsmand i Luften i Form af et Tab paa 2,000 Kr., forholder det sig aldeles ikke saaledes. Jeg ved godt, hvorledes det ærede Medlem regner for at naa disse 2,000 Kr., han regner med Renten af det Underslæb eller Underskud, der var den 9. September, da Sparekassen blev lukket. Da det var omtrent 15 Mill. Kr., bliver Renten et Par Tusind Kr. hver Dag. Men naar man regner rigtig, kan man ikke stille Tingen saaledes op. Man maa regne med den Udgift, der nu er til Kassens Ledelse, altsaa til Lønning af Kontorpersonale, til Lys og Varme, de